

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 13T/18/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712010204
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Pavláková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2012:5712010204.2

Rozhodnutie

Okresný súd Martin v konaní pred samosudkyňou JUDr. Veronikou Húšťovou na hlavnom pojednávaní dňa 04. 12. 2012 takto

rozhodol:

obžalovaný

L. B. G. M. Č. V. B. , M.. XX. XX. XXXX v Martine, trvale bytom L., E.. Y.
Č.. XXXX/XX (adresa na doručovanie písomností),

uznáva sa za vinného, že

dňa 22. 06. 2011 v čase okolo 05.20 hod. na E.. Y. Č.. XX, v Martine, si od U. L., M.J.. XX. XX. XXXX, požičal finančnú hotovosť vo výške 135,-Eur za účelom nákupu tovaru (alkoholu a cigariet) do pohostinstva pre svojho otca s prísľubom, že požičanú finančnú hotovosť vráti ešte v ten istý deň do 12.00 hod., čo však obžalovaný nemal v úmysle urobiť, finančnú sumu v slúbený čas nevrátil a peniaze minul pre vlastnú potrebu - na kúpu sedacej súpravy, čím svojím konaním spôsobil poškodenému U. L., M.. XX. XX. XXXX, Q. L., E.. Y. Č.. XX, škodu vo výške 135,-Eur,

následne dňa 30. 06. 2011 v čase o 05.00 hod. na Ul. J. Y. Č.. XX, v Martine, si od B. Š., M.. XX. XX. XXXX, obdobným konaním požičal finančnú hotovosť vo výške 206,-Eur, pričom ako účel pôžičky uviedol prevoz starej mamy z nemocnice do Dolného Kubína a prisľúbil ju vrátiť na druhý deň, teda dňa 01. 07. 2011, avšak aj v tomto prípade v skutočnosti zapožičanú sumu plánoval použiť na vyplatenie dlžoby za nájom a uvedenú sumu v stanovený deň nevrátil, čím svojím konaním spôsobil poškodenému B. Š., M.. XX. XX. XXXX, Q. L., E.. T.. Y. Č.. XX, škodu vo výške 206,- Eur,

dňa 18. 10. 2011 v dobe okolo 17.30 hod v Martine, na Ul. Jilemnického, pri zábavnom centre Kocka, po tom ako uvidel poškodeného L.. G. B., nar. XX. XX. XXXX, na tohto zavolať a vzápätí mu povedal, že ho pozná, pretože bol u neho na ošetrení v pohotovostnej ambulancii, následne poškodeného pod zámienkou, že mu vo vozidle došiel benzín požiadal, aby mu požičal hotovosť vo výške 30 Eur, ktorú mu poškodený dal a ukázal obžalovanému, kde býva s tým, že sa mu obžalovaný zaviazal, že požičanú sumu mu príde vrátiť do miesta trvalého bydliska dňa 20. 10. 2011 o 15.00 hod,

následne toho istého dňa, teda 18. 10. 2011 v dobe okolo 18.00 hod v Martine, v mieste trvalého bydliska poškodeného L.. G. B. M. E.. D. J. Č.. X, pred vchodom do bytovky pribehol obžalovaný, ktorý pod zámienkou, že mu polícia odtiahla vozidlo a že má zaplatiť pokutu a odťah vozidla, čo malo činiť sumu 250,- Eur, znovu požiadal poškodeného o spomínanú hotovosť za rovnakých podmienok a síce, že mu celú požičanú sumu, teda už 280,- Eur, dňa 20. 10. 2011 o 15.00 hod. prinesie do miesta jeho trvalého bydliska, na čo mu poškodený požadovanú sumu poskytol,

dňa 19. 10. 2011 v dobe okolo 11.00 hod v Martine na Ul. Rumunskej armády pred vchodom Č.. X sa L.. G. B. opäť stretol s L. B., ktorý ho oslovil s tým, že od neho znovu vyžiadal sumu vo výške 120,- Eur pod zámienkou, že peniaze potrebuje na vyrovnanie dlhov v krčme, nakoľko potrebuje doplniť tovar

do inventúry a že celú doposiaľ požičanú sumu teda 400,- Eur mu dňa 20. 10. 2011 o 15.00 hod priniesie do miesta jeho trvalého bydliska, s čím poškodený taktiež súhlasil a uvedenú sumu mu požičal,

a dňa 20. 10. 2011 v dobe okolo 15.00 hod v Martine, na Ul. Jilemnického, pri zábavnom centre Kocka obvinený opäť oslovil poškodeného L.. G. B., pričom mu povedal, že chce ísť do Bratislavy za svojim otcom, pretože otec mu prisľúbil finančnú hotovosť na vyplatenie dlhu, ktorý voči nemu má, pričom obžalovaný uviedol, že kamarát by ho do Bratislavy odviezol, avšak potrebuje ešte 100 Eur na benzín, aj túto hotovosť mu poškodený poskytol, na čo sa obžalovaný zaviazal súčet požičaných hotovostí, teda sumu vo výške 500 Eur priniesť poškodenému do miesta jeho trvalého bydliska dňa 20. 10. 2011 v dobre 22.00 hod, čo však obžalovaný nemal od začiatku v úmysle urobiť a ani tak neurobil, čím svojim konaním spôsobil poškodenému L.. G. B., M.. XX. XX. XXXX, trvale bytom L., E.. D. J. vo výške 500,- Eur,

t e d a

- na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu, pokračovacím konaním,

č í m s p á c h a l

- pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 3 Tr. zák. na s p o l o č n ý trest odňatia slobody vo výmere 1 / jeden / rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovaného na výkon uloženého spoločného trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. z r u š u j e skorší výrok o vine z trestného rozkazu Okresného súdu Martin zo dňa 16. 12. 2011, č. k. 2T/182/2011-47, právoplatného dňa 10. 01. 2012, pre pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. a celý skorší výrok o treste, ktorým mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 / jeden / rok s podmiennečným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu 2 / dva / roky, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného B. Š. E. U. V. M. E., M.. XX. XX. XXXX v Lozorne, okres Bratislava, trvale bytom L., E.. T. Y.M. Č.. XX, s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému u k l a d á povinnosť nahradiť poškodenému L.. G. B. Ř. Í. Ž. G. F. I., M.. XX. XX. XXXX v Žďarci, v Českej republike, trvale bytom L., E.. D. J. Č.. X, škodu vo výške 350,- € /tristopäťdesiat Eur /.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodeného L.. G. B. Ř. Í. Ž. J., M.. XX. XX. XXXX v Žďarci, v Českej republike, trvale bytom Martin, E.. D. J. Č.. X, so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného L. B., oboznámil sa s príslušnými listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Obžalovaný L. B. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o možnosti urobiť vyhlásenie k svojej vine uviedol, že sa cíti vinným zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe podanej prokurátorom Okresnej prokuratúry v Martine. Následne na otázky súdu uviedol, že rozumie, čo tvorí podstatu skutkov mu kladených za vinu, o svojich právach bol riadne poučený, rozumie právnej kvalifikácii žalovaného skutku ako prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., bol oboznámený s trestnou sadzbou, ktorú zákon ustanovuje za trestný čin mu kladený za vinu a k vyhláseniu, že sa cíti byť vinným ho nikto nenútil, bolo dobrovoľné. Súd takéto vyhlásenie obžalovaného na návrh prokurátora aj obhajcu obžalovaného prijal a vykonal už len dokazovanie k výrokom o treste a náhrade škody.

K uplatneným nárokom na náhradu škody sa obžalovaný vyjadril tak, že škodu poškodenému U. L. medzičasom uhradil v plnej výške - čo tento svedok i sám potvrdil na hlavnom pojednávaní. Poškodenému B. Š. škodu uhradil údajne taktiež v plnej výške, avšak doklad o tomto svojom tvrdení nemá, pretože si ho údajne od B. Š., s ktorým sú kamaráti, ani nepýtal. L.. G. B. škodu zaplatil len čiastočne, keď zo sumy 500 Eur mu uhradil sumu 150 Eur, zostáva mu teda ešte uhradiť škodu vo výške 350 Eur.

Obžalovaný ďalej na hlavnom pojednávaní uviedol, že je síce momentálne nezamestnaný, pomáha však svojmu otcovi, čím si privyrobi cca 300 Eur mesačne. Býva spoločne s rodičmi na adrese trvalého bydliska. Odo dňa 01. 02. 2013 má nastúpiť do zamestnania, v ktorom už pracoval aj v minulosti. S družkou má dve maloleté deti - jedno trojročné a jedno štvormesačné. Družka je momentálne na materskej dovolenke.

Súd sa v rámci vykonaného dokazovania oboznámil s listinami pripojenými do súdneho spisu. Z týchto zistil nasledovné skutočnosti.

Podľa lustrácií MS SR nie je okrem aktuálneho trestného konania vedená proti obžalovanému žiadna iná trestná vec.

V odpise z registra trestov má obžalovaný dosiaľ dva záznamy. Ide o odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Martin zo dňa 26. 10. 2010, sp. zn. 2T/166/2010, právoplatným dňa 13. 11. 2010, pre trestný čin podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. Bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, s určením skúšobnej doby na 1 rok (do 14. 11. 2011). Trestný rozkaz v tejto veci bol obžalovanému doručený dňa 04. 11. 2010. Ďalšie odsúdenie je trestným rozkazom Okresného súdu Martin zo dňa 10. 09. 2012, sp. zn. 3T/162/2012, právoplatným dňa 25. 09. 2012, pre trestné činy podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. Obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, s určením skúšobnej doby na 20 mesiacov (do 26. 05. 2014). Z uvedeného je teda zrejmé, že aktuálnej trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil počas plynutia skúšobnej doby iného odsúdenia. Obžalovaný má v evidencii priestupkov tri záznamy. Jeden pre priestupok proti majetku - skutok zo dňa 22. 11. 2008. Bola mu zaň uložená pokuta 10 Eur. Ďalší záznam je pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, a to pre skutok zo dňa 09. 03. 2010. V tomto konaní mu taktiež bola uložená pokuta vo výške 10 Eur. Posledným je záznam pre priestupok podľa § 108 ods. 1 písm. e/ Zákona č. 513/2009 Z. z. o dráhach - skutok zo dňa 14. 04. 2010, kde mu bola uložená sankcia - pokarhanie.

Súd sa ďalej oboznámil s podstatným obsahom pripojených spisov Okresného súdu Martin, sp. zn. 2T/182/2011 a sp. zn. 2T/166/2010, ako i trestným rozkazom Okresného súdu Martin, sp. zn. 3T/162/2012. Vo veci vedenej Okresným súdom Martin pod sp. zn. 2T/182/2011 bol obžalovanému pre pokračovací prečin podvodu trestným rozkazom zo dňa 16. 12. 2011, právoplatným dňa 10. 01. 2012, pre skutky zo dňa 18. 10. 2011 a 19. 10. 2011, uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmieneným odkladom jeho výkonu na dva roky, za zrušenia výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/166/2010 zo dňa 26. 10. 2010, právoplatného dňa 13. 11. 2010.

Prokurátorka vo svojej záverečnej reči navrhla vzhľadom k prijatému vyhláseniu obžalovaného na hlavnom pojednávaní uznať vinu v zmysle obžaloby a uložiť mu spoločný nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením obžalovaného na výkon trestu do Ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Navrhla tiež obžalovaného zaviazat' k náhrade škody poškodenému B. vo výške 350 Eur a poškodeného B. Š. odkázat' na občianske súdne konanie.

Obhajca sa pri výroku o vine aj náhrade škody stotožnil s návrhom prokurátorky. Vo vzťahu k výroku o treste navrhol prihliadnuť na priznanie obžalovaného, jeho osobné pomery a uložiť mu akýkoľvek alternatívny trest nespojený s trestom odňatia slobody.

Obžalovaný v záverečnej reči uviedol, že daný skutok ho veľmi mrzí, rád by sa poškodeným ospravedlnil. Je mu ľúto, že to takto dopadlo.

V súlade s ustanovením § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodnutí prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebrané na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

V súlade s § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Súd na základe vykonaného dokazovania nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaného, ktorý pokračovacím konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu, čím naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák.

Objektom tohto trestného činu je cudzí majetok, bez ohľadu na druh a formu vlastníctva. Majetkom sú nielen veci, ale aj pohľadávky a iné majetkové práva. Cudzím majetkom sa rozumie majetok, ktorý nepatrí páchatelovi alebo nepatrí výlučne jemu. Škodou na cudzom majetku je ujma majetkovej povahy. Ide nielen o zmenšenie majetku, ale aj o ušlý zisk. Obsahom škody môže byť peňažná suma, nejaká vec, ale aj konanie alebo opomenutie, ktoré má určitú majetkovú hodnotu. Pri závere o výške škody spáchanej vylákaním veci podvodným sľubom zaplatenia dohodnutej sumy treba vychádzať zo skutočnej hodnoty veci, a nie z výšky dohodnutej sumy.

Obohatením sa rozumie neoprávnené rozmnoženie majetku páchatel'a alebo niekoho iného buď jeho rozšírením alebo ušetrovaním nákladov, ktoré by inak boli z majetku páchatel'a alebo iného vynaložené. Obohatenie sa nemusí zhodovať so škodou. Môže ísť o obohatenie aj bližšie neurčenej osoby alebo skupiny osôb.

Podvodné konanie, t.j. uvedenie do omylu alebo využitie omylu, môže smerovať nielen voči poškodenému, ale aj voči inej osobe. Omyl je rozpor medzi predstavou a skutočnosťou. Omyl sa môže týkať aj skutočnosti, ktorá ešte len nastane, páchatel' však musí o omyle iného vedieť už v čase, keď dochádza k jeho obohateniu.

Uvedením do omylu je konanie, ktorým páchatel' predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom veci. Môže ísť o konanie, opomenutie aj konkludentné konanie. Uvedenie do omylu môže byť ľst'ou, ale môže ísť hoci aj o nepravdivú informáciu.

Škodou malou sa podľa § 125 ods. 1 Tr. zák. rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa pritom použijú obdobne na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu. Pri určení výšky škody sa podľa § 126 ods. 1 Tr. zák. vychádza z ceny, za ktorú sa vec, ktorá bola predmetom útoku, v čase a v mieste činu obvykle predáva. Ak takto výšku škody nemožno zistiť, vychádza sa z účelne vynaložených nákladov na obstaranie rovnakej alebo obdobnej veci alebo na uvedenie veci do predošlého stavu.

Súd sa pri ukladaní trestu ako právneho následku spáchaného trestného činu riadil zákonom stanovenými zásadami. Jeho cieľom bolo zabezpečiť najmä ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že sa mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorila sa podmienky na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život a súčasne sa odradia iní od páchania trestných činov. Trest mal zároveň vyjadriť morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri určovaní druhu a výmery trestu obžalovanému súd podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadol najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prít'azujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a tiež na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

U obžalovaného L. B. súd zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., teda že sa k spáchaniu trestného činu na hlavnom pojednávaní v rámci vyhlásenia viny priznal, jeho spáchanie úprimne ľutoval. Obžalovanému prít'azovalo podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., že už bol v minulosti opakovane súdom trestaný. Súd teda v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. konštatoval rovnováhu poľahčujúcich a prít'azujúcich okolností a ukladal trest odňatia slobody v zákonom stanovenej sadzbe do 2 rokov. Súd konanie obžalovaného

posúdil ako pokračovací trestný čin vo vzťahu ku skutkom, pre ktoré bol právoplatne odsúdený vo veci vedenej Okresným súdom Martin pod sp. zn. 2T/182/2011, trestným rozkazom zo dňa 16. 12. 2011, právoplatným dňa 10. 01. 2012 (skutky zo dňa 18. 10. 2011, 19. 10. 2011 a 20. 10. 2011, uvedené i vo výrokovej časti tohto rozhodnutia), keďže všetky čiastkové útoky spájala objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich spáchania i v predmete útoku, ako i subjektívna súvislosť - jednotiaci zámer páchatel'a bez prerušenia pokračovania prípadným oznámením vznesenia obvinenia. Už v tejto veci mal byť obžalovanému ukladaný samostatný nepodmienečný trest odňatia slobody, keďže sa obžalovaný skutkov dopustil až po právoplatnom odsúdení vo veci vedenej Okresným súdom Martin pod sp. zn. 2T/166/2010, a teda počas plynutia skúšobnej doby určenej trestným rozkazom sp. zn. 2T/166/2010 na 1 rok, teda od 14. 11. 2010 do 14. 11. 2011. Pochybenie, keď bol vo veci vedenej pod sp. zn. 2T/182/2011 uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu 2 roky, za zrušenia výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Martin zo dňa 26. 10. 2010, právoplatným dňa 13. 11. 2010, súd napravil tým, že uložil obžalovanému spoločný nepodmienečný trest odňatia slobody pri strede zákonom stanovenej trestnej sadzby, teda vo výmere 1 rok so zaradením obžalovaného do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Takto uložený trest podľa názoru súdu zabezpečí nápravu obžalovaného, pričom plne rešpektuje tak hľadisko individuálnej ako i generálnej prevencie, a súčasne je objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti, preto môže naplniť účel trestu tak, ako to má na mysli Trestný zákon.

Súd zaviazal obžalovaného L. B. k náhrade škody spôsobenej poškodenému L.. G. B. vo výške, ktorá bola v zmysle vykonaného dokazovania nesporná. So zvyškom nároku na náhradu škody súd poškodeného L.. G. B. odkázal na občianske súdne konanie. S prihliadnutím na tvrdenie obžalovaného, že poškodenému B. Š. uhradil spôsobenú škodu v plnej výške, súd tohto poškodeného s pôvodne uplatneným nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie. Poškodený U. L. na začiatku hlavného pojednávania prehlásil, že spôsobená škoda mu bola v plnej miere uhradená, škodu si viac neuplatňuje, preto súd o tejto škode v rámci adhézneho konania nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až jeho doručenie.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.